

Question:

Why is it that we don't do kohanim by Minha?

Why do we do kohanim on Yom kippur by neila but not by minha?

What about a fast day, does one do kohanim by minha even if he is praying early?

רבינו חננאל פרק רביעי

לח חבי בני פרקים בחנים שמתפללה חש כהו די פעמים ביים בשחרה במושף ובמנחה ובנעילה, ושלו הן כי פרטים תעניות ומעמורת חוהיב. כל זמן שמתפללין אלא לרבי כסים רברי ר' סאיר רטעכא רביים הכפורים ובספסרות כפיהם ולא מורעה חד יחודה וצי שחרית ומוסף בלבר יש לית בדני שכדות לפיכר לא מרעו בתו, שמעתו פינה דר אלא אחר תפלת מוסף, אבל store too trett more ובפעמדות די יוסי אומר מנחת צין כח נשיאות כפים משום פלא ביודיב ובטעמודה יש בה נשיפות

בהן נשיאת כפים מנחה ונעילה אין בהן נשיאת כפים "מאן חכמים ר' יהודה היא דתניא שחרית ומוסף מנחה ונעילה כולן יש בהן נשיאת כפים דברי ר"מ ר"י אומר שחרית ומוסף יש בהן נשיאת כפים מנחה ונעילה אין בהן נשיאת בשלשה פנטים בשנה כפים רבי יוםי אומר געילה יש בה נשיאת כפים מנחה אין בה נשיאת כפים חברנים בישאי במאי קמיפלגי רבי מאיר סבר כל יומא מעמא מאי לא פרשי כהני ידייהו מנוחות מים כל מופן וחיצעו במנחתא משום שכרות האידנא ליכא שכרות רבי יהודה סבר שחרית ומוסף דכל יומא לא שכיח שכרות לא גזרו בהו רבגן מנחה ונעילה דכל יומא שכיחא שכרות גזרו בהו רבנן רבי יוסי סבר מנחה דאיתה ככל יומא גזרו בה רבנן נעילה דליתה בכל יומא לא גזרו בה רבנן אמר רב יהודה אמר רב הלכה כרכי מאיר ורכי יוחנן אמר נהגו העם כרכי מאיר ורכא אמר מנהג כרכי מספחת לה דושורן בסיוב מאיר מאן דאמר הלכה כרבי מאיר דרשיגן לה בפירקא מאן דאמר מנהג מידרש לא דרשינן אורויי מורינן ומאן דאמר נהגו אורויי לא מורינן ואי עביד מנחת תשילה יש בתן נשיאות עביד ולא מהדרינן ליה ורב נחמן אמר הלכה כרבי יוםי "והלכה כרבי יוםי (ז) והאידנא מ"מ פרשי כהני ידייהו במנחתא דתעניתא "כיון דבסמוד לשקיעת החמה קא פרשי כתפלת נעילה דמיא דכולי עלמא מיהת ישכור אסור בנשיאת כפים מנתני מילי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא למה נסמכה פרשת כהן מברך לפרשת מיר לומר מה מיר אסור ביין אף כהן מברך אסור ביין מתקיף לה אבוה דרבי זירא ואמרי לה אושעיא בר זכדא יתודה אין אים רשו ליכול אי מה נזיר אסור בחרצן אף כהן מברך אסור בחרצן א"ר יצחק אמר קרא לשרתו ולכרך בשמו מה משרת מותר בחרצן אף כהן מברך מותר בחרצן

לחותן הימים: בתפלת נעילה דבויא. דהשתם ליכם למינזר משום מנחם דכל יומה דמנחתה כי הם ליחה ככל יומה: שבור מידא אפור ראיחה כל יומה למותן היתים: בתפרת נעיקה דבויא. להסתה כיכה נתיגור תסום תנסה לכנ יומה לתנחתה כי הה כיתה ככנ יומה: שבור בירא השרר לאחותי והים אבל מילה ב**כשיאת כפים. ל**חפילו ר"ת לח קחתר חלה משום להחידנה לחו שכרום הוח: פרשת כדון מברך. כה תכרכו חת כני ישרחל חתור להם (מחדפר ויו": מה משרת כדי. עובד עבודה דלה מיתפר אלה שתויי יין ממש דכתיב יין ושכר אל תשת ונו' הה בתרכן מותר: מחי

ליים פיכן קכה ספיף ל: con res מונג עמין קטלון

עין משפם

בר מצוה

AND THE PERSON OF THE PERSON O כפיו שנחמר יין ושכר חל חשת

בבוחכם ונו" (ייקרה יו"ו וכשיחת כפים

מעין עכודה כדלהמן: האידנא.

במעניות ובמעמדות לה שכיחה שכרות וכמעמדות נמי מתענין כדלקמן

(קף ס:): בזרינו. סענים סטו שפר

ימים: נעילה דליתה בכל יומא. אלא

ביום התענית: דדרשינן בפירקא.

הלכה כרכי מאיר דבעינן דליקום

כוותיה עלמה: אורויי אורינו. כרכי

מאיר אי אתי לקמן אבל בפירקא

לא דרשינן דלא פשיטא ליה כולי האי

דתיהוי הלכה כר"מ ומ"ד נהנו משמע

הן נהנו מאיליהן אבל אינו עיתר ומנהג

משמע חורת מנהג יש כדכר ומנהג

כשר הוש: ורב נחמן אמר חלכה

כרבי יוםי והלכה כרבי יוםי. גמרם

קא פסיק ומהדר סחמא ומוקי לה

הלכה כרבי יוסי ואהכי הא פריך

ואלא האידנא כו': כיון דפמוך

לשקיעת החמה וכר. שמלחרין (י) עד

שהיעת החמה ומחפללין כל שעה

ואיט הולכין לכית הכנסת משש שעות

ומחלה ולמעלה כמו שהיו עושיו

אי מה משרת בעל מום לא אף מברך בעל מום לא. פרי כיון יג א פרי אפרי אפרי מסל פפלי מום לא אף ממרך בעל מום פרי ביון יג א פרי מסל פולים דילפיען ג"ם ממשרם נישל ממו משרת דמשרת בעל מום פרי ביון יג איינים ממשרת בעל מום פרי ביון יג איינים בעל מום פרי ביון יג איינים בעל מום פרי ביון יג איינים ממשרת בעל מום פרי ביון יג איינים מום ביון יג איינים ממשרת בעל מום ביון יג איינים ביון

ולכעל מום ודחינן ליה אם כן נראה שונר מ

ונים לפוכי דים לפו אלא איפא וריב מהן ביריהו. גרישה אי מה משרת בעל מום לא אף כהן מברך דלענין נשיחת לפים להן בעל מום וות"ב חום מסס לנו. משמע לנד הכ"ד שנעיירות ל"י בעל מום לא "הא איתקש למיר ומאי חזית נושל כפיו ומכלן יש להוכים דכסן היו י"ל כיריתו דהוו להו ל"ו וי"ל דמקשת לקולא אקיש לחומרא אסמבתא נינהו שהמיל דהו נושה לפיו וכשל לישה מהן משמע שמחות הכ"ד היו י"ב "פעדרבגן ולקולא: אלו הן מעמדות לפי שנאמר בפיו ונקרות בתורה כמו שלח המיר על עשרים הארפע. ולח

במי ה)פיים ליריתו מאי קאמר. דקה בעי תחי ניהו מעמדות ומייתי קרה חת קרבני ושרקן לחמי לחשי ונו": חבי קאמר אלו הן מעמרות. דלקתן וטעמה מהי ברי מה נושר וכן משמדות לפי שנאתר צו את בני ישראל ואתרת אליהם את קרבני לא אף מברך וכי' ותשני הא איתקש לנויר וכי' מכאן נראם דבעל מום ידי ברי פיי תובה ד'שרק יד! תוב ס) כיים בתילה מ: לאשי ונו': ס"ג תנו רבכן כ"ד מששרות היו בארי וייב ביריהו

ייב ביריתו בתמיח נפישי לחו מובא

ר"כ כי חברר וחיק" מנווח ממ. דיים ללו

מַאן חֲכָמִים — רַבִּי יְהוּדָה הִיא. דְתַנְיָא: שַׁחֲרִית וּמוּסָף מִנְחָה וּנְעִילָה כּוּלֶן יֵשׁ בָּהֶן נְשִׂיאַת כַּפַּיִם, דְּבִי יְהוּדָה אוֹמֵר: שַׁחֲרִית וּמוּסָף — יֵשׁ בָּהֶן נְשִׂיאַת כַּפַּיִם, מִנְחָה וּנְעִילָה — אֵין בָּה נְשִׂיאַת כַּפַּיִם, מִנְחָה — אֵין בָּה נְשִׂיאַת כַּפַּיִם, מִנְחָה — אֵין בָּה נְשִׂיאַת כַּפַּיִם. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר: נְעִילָה — יֵשׁ בָּה נְשִׂיאַת כַּפַּיִם, מִנְחָה — אֵין בָּה נְשִׂיאַת כַּפַּיִם.

The Gemara asks: Who are these Rabbis, who disagree with Rabbi Meir? It is the opinion of Rabbi Yehuda, as it is taught in a baraita: The morning prayer, the additional prayer, the afternoon prayer, and ne'ila all have the Priestly Benediction of the raising of the hands. This is the statement of Rabbi Meir. Rabbi Yehuda says: The morning prayer and the additional prayer have the raising of the hands, whereas the afternoon prayer and ne'ila do not have the raising of the hands. Rabbi Yosei says: Ne'ila has the raising of the hands; the afternoon prayer does not have the raising of the hands.

בְּמַאי קָמִיפַּלְגִי? רַבִּי מֵאִיר סָבַר: כָּל יוֹמָא טַעְמָא מַאי לָא כָּרְשִׂי כָּהָנֵי יְדַיְיהוּ בְּמִנְחָתָא — מְשׁוּם שָׁבְרוּת, הַאִידַנַא לִיכָּא שָׁבָרוּת .

The Gemara asks: With regard to what principle do they disagree? Rabbi Meir maintains: What is the reason that priests do not spread their hands to bless the people every day in the afternoon prayer? It is due to potential drunkenness, as people occasionally become intoxicated during their lunch, and it is prohibited for an inebriated priest to bless. However, now, on a fast day, there is no concern about drunkenness, and therefore the priests may recite the Priestly Benediction even in the afternoon prayer.

רַבִּי יְהוּדָה סָבַר: שַׁחֲרִית וּמוּסָף דְּכֶל יוֹמָא לָא שְׁכִיחַ שִׁכְרוּת — לָא גְּזַרוּ בְּהוּ רַבְּנַן, מִנְחָה וּנְעִילָה דְּכָל יוֹמָא שִׁכִיחָא שִׁכִרוּת — גִּזַרוּ בָּהוּ רַבָּנַן .

Conversely, Rabbi Yehuda maintains that with regard to the morning prayer and the additional prayer, when drunkenness is not common on every ordinary day, the Sages did not issue a decree that the Priestly Benediction be omitted during them. However, with regard to the afternoon prayer and ne'ila, when drunkenness is common on every day, the Sages issued a decree that the Priestly Benediction should not be recited during them, despite the fact that intoxication is not a concern on a fast day.

רַבּי יוֹסֵי סָבַר: מִנְחָה דְּאִיתַה בְּכָל יוֹמָא — גְּזַרוּ בַּה רַבָּנַן, נְעִילָה דְּלֵיתַה בְּכָל יוֹמָא — לָא גְּזַרוּ בַּה רַבַּנַן .

Finally, **Rabbi Yosei maintains** that with regard to **the afternoon prayer**, **which is** recited **every day**, **the Sages issued a decree concerning it**, whereas with regard to *ne'ila*, **which is not** recited **every day**, **the Sages did not issue** and apply their **decree to it**, as there is no concern that people might become confused between *ne'ila* and an afternoon prayer of a regular weekday.

אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: הַלָּכָה כְּרַבִּי מֵאִיר. וְרַבִּי יוֹחָנֶן אָמַר: נָהָגוּ הָעָם כְּרַבִּי מֵאִיר. וְרָבָא אָמַר: מנהג כַּרָבִּי מֵאִיר. Rav Yehuda said that Rav said: The halakha is in accordance with the opinion of Rabbi Meir. And Rabbi Yoḥanan said: The people act in accordance with the opinion of Rabbi Meir. And Rava said: The custom is in accordance with the opinion of Rabbi Meir.

מאן דְאָמַר מְנְכָה כְּרַבִּי מֵאִיר — דָּךְשִׁינַן לַהּ בְּפִירְקָא. מַאן דְּאָמַר מְנְכָה כְּרַבִּי מֵאִיר — דָּרְשִׁינַן לַהּ בְּפִירְקָא. מַאן דְּאָמַר מְנְכָה כְּרַבִּי מַאִיר — עָבִיד, וַלַא מַהדִּרִינַן לֵיה . אוֹרוֹנֵי מוֹרֵינַן. וּמַאן דְּאָמַר נָהָגוּ — אוֹרוֹנֵי לָא מוֹרֵינַן, וְאִי עָבֵיד — עָבֵיד, וַלַא מַהדִּרִינַן לֵיה .

The Gemara clarifies these statements. The one who said that the *halakha* is in accordance with the opinion of Rabbi Meir means that this ruling is taught in the public lectures on Shabbat. The one who said that the custom is in accordance with the opinion of Rabbi Meir means that one does not teach this in public, but if someone comes to ask for a practical ruling, one instructs them in private that this is the *halakha*. And the one who said that the people act in accordance with the opinion of Rabbi Meir means that one does not even instruct someone that this is the *halakha*, but if he acts in accordance with Rabbi Meir, he has acted in a valid manner and we do not require him to return and recite the prayer again.

וְרַב נַחְמָן אָמַר: הַלָּכָה בְּרַבִּי יוֹסֵי. וַהֲלָּכָה בְּרַבִּי יוֹסֵי. וְהָאִידָנָא מַאי טַעְמָא בָּרְשִׁי בָּהָנֵי יְדַיְיהוּ בְּמִנְחָתָא דְתַעֲנִיתָא? כֵּיוָן דִּבְסָמוּדְ לִשְׁקִיעַת הַחַמָּה קֵא בָּרְשִׁי — כְּתְפִילַת נְעִילָה דָּמְיָא.

And Rav Naḥman said that the halakha is in accordance with the opinion of Rabbi Yosei. The Gemara concludes: And indeed, the halakha is in accordance with the opinion of Rabbi Yosei. The Gemara asks: And nowadays, what is the reason that priests spread their hands to bless the people in the afternoon prayer of a fast? The Gemara explains: Since they spread their hands near sunset, it is considered like ne'ila, and therefore the decree of the Sages does not apply.

דְּכוּלֵּי עָלְמָא מִיהַת שָׁכּוֹר אָסוּר בִּנְשִׂיאַת כַּפַּיִם. מְנָהָנֵי מִילֵּי? אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי מִשׁוּם בַּר קַבָּרָא: לָמָה נִסְמְכָה בָּרָשַׁת כֹּהֵן מְבָרֵךְ לְפָּרָשַׁת נָזִיר? לוֹמַר: מָה נָזִיר אָסוּר בְּיַיִן, אַף כֹּהֵן מְבָרֵךְ אַסוּר בִּיַיִן.

In any event, based on the above, everyone agrees that it is prohibited for a drunken priest to raise his hands and recite the Priestly Benediction. The Gemara asks: From where are these matters derived? Rabbi Yehoshua ben Levi said in the name of bar Kappara: Why is the portion of the priest who recites the benediction (see Numbers 6:22–27) juxtaposed with the portion of the nazirite (see Numbers 6:1–21)? They are juxtaposed to say that just as it is prohibited for a nazirite to drink wine, so too, it is prohibited for a priest who recites the benediction to drink wine.

מַתְקֵיף לַה אָבוּה דְּרַבִּי זֵירָא, וְאָמְרִי לַה אוֹשַׁעְיָא בַּר זַבְדָּא: אִי מָה נָזִיר אָסוּר בְּחַרְצָן — אַף כֹּהֵן מְבָרֵךְ אָסוּר בְּחַרְצָן! אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אָמַר קְרָא: ״לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בִּשְׁמוֹ״, מָה מְשָׁרֵת מוּתָּר בְּחַרְצָן — אַף כֹּהֵן מָבָרֵךְ מוּתָּר בְּחַרָצֶן . Rabbi Zeira's father, and some say it was Oshaya bar Zavda, strongly objects to this explanation. If you wish to compare these two cases, you can argue as follows: Just as it is prohibited for a nazirite to eat grape pits, as he may not partake of any of the products of a grapevine, so too, it should be prohibited for a priest who recites the benediction to eat grape pits. Certainly a priest is not barred from raising his hands after eating a few grape pits. Rather, Rabbi Yitzḥak said that the verse states: "To minister to Him and to bless in His name" (Deuteronomy 10:8). Just as it is permitted for a priest who ministers to God in the Temple to partake of grape pits, so too, it is permitted for a priest who recites the benediction to partake of grape pits.

27a

. אִי מָה מְשָׁרֵת — בַּעַל מוּם לָא, אַף כֹּהֵן מְבָרֵךְ — בַּעַל מוּם לָא! הָא אִיתַקשׁ לְנָזִיר

The Gemara asks: **If** so, then **just as** a priest who **ministers** in the Temple may **not** be physically **blemished**, **so too**, **a priest who recites the benediction** may **not** be **blemished**. The Gemara rejects this suggestion: The priest who recites the benediction **is** also **juxtaposed to a nazirite**, who is not affected by a blemish.

וּמַאי חָזֵית דְּמַקְשַׁתְּ לְקוּלָּא? אַקִּישׁ לְחוּמְרָא! אַסְמַכְתָּא נִינְהוּ מִדְרַבָּנַן, וּלְקוּלָא.

The Gemara asks: **And what did you see that you juxtaposed** the cases **in** favor of **a leniency?** Perhaps you should **juxtapose for a stringency**, by comparing the priest who recites the benediction to a nazirite with regard to grape pits, and comparing him to a priest ministering in the Temple in relation to the prohibition against reciting the benediction if he has a physical blemish. The Gemara explains: These proofs **are** cited merely as **support** for *halakhot* that apply **by rabbinic** law, **and** consequently, they are interpreted **as a leniency**, not a stringency.

הלכות ברכת כוהנים פרק יד

א בשחרית במוסף ובנעילה, הכוהנים נושאין את כפיהן; אבל במנחה, אין נשיאת כפיים, מפני שבמנחה כבר סעדו כל העם ושמא שתו הכוהנים יין, ושיכור אסור בנשיאת כפיים. ואפילו ביום התענית, אין נושאין כפיהם במנחה: גזירה--מנחה של תענית, מפני מנחה של כל יום.

ב במה דברים אמורים, בתענית שמתפללין בו מנחה ונעילה כגון צום כיפור, ותענית ציבור; אבל תענית שאין בו נעילה כגון תשעה באב, ושבעה עשר בתמוז, הואיל ותפילת מנחה שלהן סמוך לשקיעת החמה--הרי זו נראית כנעילה ואינה מתחלפת במנחה של כל יום, ולפיכך יש בה נשיאת כפיים. וכוהן שעבר ועלה לדוכן במנחה של יום הכיפורים--הואיל והדבר ידוע שאין שם שכרות, הרי זה נושא את כפיו; ואין מורידין אותו, מפני החשד, שלא יאמרו פסול היה, ולפיכך הורידוהו.

קכט באיזה תפלות נושאים כפים. ובו ב' סעיפים:

אבל בי״ה אבל (ה) בי״ה כפים (א) אלא בשחרית ומוסף ובנעילה (ב) ביום שיש בו נעילה כמו (ה) בי״ה אבל לא (ג) במנחה משום דשכיחא שכרות באותה שעה (ג) שמא יהא הכהן שכור וגזרו במנחה (ד) של לא (ג) במנחה משום דשכיחא שכרות באותה שעה (ג) שמין בו נעילה הואיל ותפלת מנחה (ד) סמוך תענית (ה) אטו מנחת שאר ימים אבל בתענית (ו) שאין בו נעילה של שאר ימים הלכך יש בה לשקיעת (ג) החמה בהא דומה לתפלת נעילה ואינה מתחלפת במנחה של שאר ימים הלכך יש בה

א (א) אלא בשחרית ומוסף ובנעילה. היינו דבחול בכל יום בשחרית ובשבת ויו"ט גם במוסף וביוה"כ גם בתפלת נעילה (ל) והוא כשהוא עדיין יוס¹: (ב) ביום שיש בו נעילה. היינו בתעניתים המבוארים לקמן סימן תקע"ט שתקנו רבנן בהן תפלת נעילה כמו ביוהכ"פ: (ג) שמא יהא הכהן שיכור. שנשחכר בסעודתו ושיכור אסור בנ"כ וכנ"ל בסימן קכ"ח סל"ח משא"כ במוסף לא גזרו (ג) דכיון שאסור לסעוד סעודת קבע קודם מוסף כ"א טעימה בעלמא כמבואר בסימן רפ"ו ס"ג ליכא למיחש לשכרות¹: (ד) של תענית. היינו של ת"צ שיש בהם נעילה הנ"ל או של יוה"כ: (ה) אטו מנחת וכר׳. לפי שביום שיש בו נעילה מתפללים מנחה בעוד היום גדול כדי להתחיל נעילה קודם שקיעת החמה לכן מתחלפת היא במנחה של שאר הימים שהיו נוהגים ג"כ להתפלל בעוד היום גדול מפני שהיו רוצים לאכול אח"כ [שאסור לאכול קודם תפלת המנחה כמ"ש בסימן רל"ב] ובנעילה לא גזרו אטו שאר ימים לפי דליכא תפלת נעילה כ"א בתענית [גמרא]: (ו) שאין בו נעילה. היינו (נ) כל הארבעה תעניות וצום אסתר: (ז) סמוך לשקיעת החמה היא. שהיה מנהגם לאחרה

איש מצליח

עוגה (ילקו"י שבת א' עמ' שע"ב): 5. ולכן יש להתחיל התפלה בתוך 40 דקות לפני השקיעה, כדי שברכת הכהנים תהיה תוך חצי שעה לשקיעה. ואם התפללו מפלג המנחה לא יעלו לדוכן, ואם עלו לא ירדו. ובשעה"ר כגון כיום עשרה בטבת שחל כערב שבת נראה שאפשר להקל תוך שעה ורבע לפני השקיעה דהיינו אחר פלג המנחה, שהרי מעיקר הרין יכולים לישא כפיהם מפלג המנחה, וכן נהגו בבגדאד וכמ"ש בשו"ת רב פעלים ח"ד (חאר"ח טי" באורך. (וע' בילקוט יוסף ח"ה עמוד תק"ן):

אור לציון

יב. שאלה. מאיזו שעה יכולים הכהנים לישא כפיהם במנחה של תענית ציבור.

תשובה. אם מתפללים מנחה קודם פלג המנחה אין הכהנים נושאים כפיהם, ואף לא אומר השליח ציבור אלוקינו ואלוקי אבותינו וכו', ומכל מקום אם כבר עלו הכהנים לדוכן, לא ירדו, וישאו את כפיהם, ואם מתפללים לאחר פלג המנחה יכולים לישא כפיהם. ומכל מקום טוב להתפלל מנחה באופן שתהא ברכת הכהנים תוך חצי שעה לפני השקיעה.

יג. שאלה. האם אפשר לישא כפים לאחר השקיעה.

תשובה. אפשר לישא כפים עד שלוש עשרה וחצי דקות לאחר השקיעה.

What is Asara Betvet?

On the tenth day of the month of Tevet, the King of Babylon surrounded the city of Jerusalem with the intention to destroy it, as the verse in Yechezkel (Chapter 24) states: "The word of Hashem came unto me on the tenth month (Tevet) of the ninth year on the tenth day of the month saying, 'Son of man, write for yourself the name of this day, the essence of this very day, for on the essence of this day did the King of Babylon besiege Jerusalem."

We therefore fast on the Tenth of Tevet in order to humble our hearts into repenting fully and to beseech Hashem to pity us and redeem us completely. The Rambam writes: "The entire Jewish nation fasts on days which tragedy has befallen Israel in order to awaken their hearts and open the pathways of repentance for them. This in turn will serve as a memorial of our grievous actions and the actions of our forefathers which are similar to our current evil behavior

ביום עשירי לחודש טבת, סמך מלך בבל על
ירושלים כדי להחריבה, כמו שנאמר בספר
יחזקאל (פרק כד) "וַיְהִי דְבַר ה' אֵלַי בַּשָׁנָה הַתְּשִׁיעִית בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי (הוא חודש טבת) בַּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר, בָּן אָדָם! כתוב לְךָ אֶת שֵׁם הַיּוֹם אֶת עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה, סְמַךְ מֶלֶךְ בָּבֶל אֶל יְרוּשָׁלַם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה."

ולפיכך אנו מתענים ביום עשירי בטבת, כדי להכניע לבבינו לשוב בתשובה שלימה, ולהתחנן לפני אלוקינו שירחם עלינו וישוב לגאלינו גאולת עולמים. וכמו שכתב רבינו הרמב"ם, שכל ישראל מתענים בימים שאירעו בהם צרות לישראל, כדי לעורר הלבבות ולפתוח דרכי תשובה, ויהיה זה זיכרון למעשינו הרעים, ומעשה אבותינו שהיה כמעשינו עתה, עד שגרם להם ולנו אותן הצרות, שבזיכרון דברים אלו נשוב להיטיב, שנאמר "וְהִתְּוַדּוּ אֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹנִם וְאֶת עֲוֹנִם וְאֶת עֲוֹנִם וְאֶת עֲוֹנִם וְאֶת עֲוֹנִם וְאֶת עֵוֹנִם וֹאֶת עֵוֹנִם יִּבְתַם".

and this eventually caused suffering to befall them and us. When we recall these things, it will cause us to return to the proper path, as the verse states, 'And they will confess their sins and the sins of their fathers.'"

Everyone is obligated to fast on the Tenth of Tevet and no one may exclude himself. However, children, meaning boys under the age of thirteen and girls under the age of twelve, are completely exempt from this fast and they are not even obligated to fast for several hours. Even children who are intelligent enough to mourn over the destruction of the Bet Hamikdash are exempt from these fasts as long as they have not yet reached the age of Bar/ Bat Mitzvah. Even if they would like to act stringently and fast, their parents should object to them doing so.

Pregnant and nursing women are exempt from the fast of the Tenth of Tevet and they may not act stringently and fast. The definition of "pregnant" regarding this law is when the

הכל חייבים להתענות ביום עשירי בטבת ,ופורץ גדר ישכנו נחש, אבל קטנים, דהיינו בן שעדיין לא מלאו לו שלש עשרה שנים ויום אחד, ובת שלא מלאו לה שתים עשרה שנים ויום אחד, פטורים לה שתים עשרה שנים ויום אחד, פטורים לגמרי מן התענית, ואינם צריכים להתענות אפילו כמה שעות, ואפילו אם יש בהם דעת להתאבל על חרבן ירושלים, כל שלא הגיעו למצוות הרי הם פטורים מתעניות אלו. ואפילו אם רוצים להחמיר על עצמם ולהתענות יש למחות בידם שלא יעשו כן.

ולענין זה נקראת מעוברת כל שהוכר עוברה, דהיינו שעברו שלושה חודשים מתחילת הריונה. ואם סובלת ממחושים והקאות פטורה מכל התעניות הללו גם קודם עבור woman's pregnancy is noticeable, meaning that at least three months have elapsed from the beginning of her pregnancy. However, if the pregnant woman suffers from pain and vomiting, she is exempt from the fast even in the beginning stages of her pregnancy, especially if forty days from the onset of the pregnancy have already elapsed.

Regarding the exemption of a nursing woman from the fasts mentioned above, according to the letter of the law, any woman who has given birth within twenty-four months, during which time she is especially weak, and has not yet returned to her original strength is exempt from fasting. Nevertheless, if such a woman knows that she has the strength to fast easily, it is correct that that she act stringently and fast. However, this all depends on how the woman feels.

שלושה חודשים מתחילת הריונה, ובפרט אם עברו כבר ארבעים יום מתחילת הריונה.

ודין המינקת כבר ביארנו כמה פעמים, שמעיקר הדין מינקת היא כל אשה בתוך עשרים וארבעה חודשים אחר לידתה, שבתוך הימים הללו היא חלושה מאד, ועדיין ללא שבה לאיתנה הראשון, ועל כן פטרוה מן התענית. ומכל מקום, אשה שיודעת שיש בכחה להתענות בקלות, נכון שתחמיר על עצמה להתענות בימים אלה, והכל לפי הרגשתה.